

Литература

1. Гладышев А. Н., д.э.н., профессор, Жолков А. С., академик Российской Академии естественных наук, Штульберг Б. М., д.э.н., профессор, Шевелкин Н. П., д.э.н., профессор. Актуальные проблемы социально-экономического развития России / Журнал «Недвижимость и инвестиции. Правовое регулирование» / Номер 1 (2), 2000 г. /http://dpr.ru/journal/journal_2_2.htm

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ІТ-ІНФРАСТРУКТУРОЮ УНІВЕРСИТЕТУ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

М. Є. Рогоза, д.е.н., професор; **Є. І. Івченко**, к.т.н., доцент;

В. І. Божко

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Аналіз сучасних тенденцій і підходів до управління ІТ-інфраструктурою організацій (підприємств) в цілому і вищих навчальних закладів (ВНЗ) економічного профілю зокрема, дозволяє виділити проблеми, що виникають в процесі еволюції ІТ-інфраструктури, та виробити рекомендації щодо оптимізації системи управління нею, обравши відповідні методологічні підходи та методи. Мета оптимізації системи управління ІТ-інфраструктурою у ВНЗ – максимізувати віддачу від інвестицій, забезпечити високу якість обслуговування учасників навчального процесу (навчальну, методичну, наукову складові повсякденної діяльності) і, як наслідок, конкурентні переваги. Необхідно враховувати також, що в сучасних умовах спостерігається конвергенція інформаційних середовищ, зросла частка спільної роботи [1], що висуває підвищенні вимоги до стабільності і доступності ІТ-інфраструктури, однак її експлуатація та розвиток це дуже витратний процес, тому необхідно дотримувати відповідний баланс між можливостями ІТ-інфраструктури та витратами на її підтримку, особливо це актуально для ВНЗ недержавної форми власності. ВНЗ Укоопспілки «ПУЕТ» активно розвиває свою ІТ-інфраструктуру. Значні кошти вкладаються в забезпечення обладнанням та спеціалізованим програмним забезпеченням си-

стеми електронного навчання в університеті. Розвиток ІТ-інфраструктури університету має наступні характерні особливості:

- витрати на ІТ-технології складають істотну частину бюджету;
- університет активно використовує принципи комерційної організації в жорстких умовах ринку, що змушує оптимізувати витрати, в тому числі на ІТ-технології;
- практично відсутній детальний облік витрат на ІТ-технології, немає метрик повернення інвестицій та оцінки ефективності ІТ-технологій.

Світовий досвід впровадження та експлуатації спеціалізованих інформаційних систем організацій (підприємств) показує, що подальший ефективний розвиток ІТ-інфраструктури у ВНЗ представляється неможливим без модифікації процесів управління. В якості основної мети оптимізації ІТ-інфраструктури ВНЗ Укоопспілки «ПУЕТ», на погляд авторів, можна визначити розвиток ІТ-технологій відповідно бізнес-потреб університету та забезпечення економічної ефективності ІТ. Одним з першорядних завдань є реорганізація процесів управління ІТ-інфраструктурою у відповідності із сучасними стандартами і рекомендаціями.

У процесі розвитку ІТ-інфраструктури виникають наступні проблеми:

- нестача коштів на придбання та обслуговування нового обладнання;
- необхідність відповідності певному рівню безпеки і режиму доступу;
- недостатність кваліфікованого ІТ-персоналу;
- вплив вікових особливостей персоналу на процеси навчання і переходу до використання нових технологій;
- неконтрольоване зростання мережевих підключенів протягом тривалих періодів часу;
- тісний зв'язок ІТ-підрозділу з іншими підрозділами і слабке документування ІТ-процесів.

Сьогодні, як правило, виконується оптимізація існуючої ІТ-інфраструктури, а не побудова нової. Часто спостерігається

ситуаційний підхід до вирішення завдань ІТ, плинність кадрів, відсутність спадкоємності та документування. В результаті маємо енергоефективні комп'ютерні системи із застарілим інформаційним і апаратним забезпеченням. При цьому впровадження чергових інновацій, таких як системи електронного навчання, системи автоматизації управління процесами навчання і діловодства наштовхується на нездоланні архітектурні перешкоди в ІТ-інфраструктурі, в тому числі і організаційного характеру.

Основною причиною такого стану справ є відсутність основоположних принципів і методів при переході від централізованої обчислювальної архітектури до розподіленої сервіс-орієнтованої. У зв'язку зі зростаючою складністю ІТ-інфраструктури актуальним завданням є створення моделей ІТ-процесів та їх оптимізація на основі стандартів і рекомендацій IT Infrastructure Library (ITIL), IT Service Management (ITSM), Control Objectives for Information and related Technology (COBIT), стандарту ISO/IEC 38500:2008, стандарту ISO/IEC 20000:2005, Microsoft Operations Framework 4.0 (MOF) [1–2] для уніфікації процесів планування, обслуговування та експлуатації ІТ-сервісів та ІТ-інфраструктури. Сервісний принцип організації ІТ дозволяє:

- описувати роботу ІТ-інфраструктури у вигляді набору сервісів, цінність яких зрозуміла користувачам і керівництву компанії; робити ІТ більш прозорими для них;
- організовувати ІТ відповідно до потреб бізнес-процесів;
- забезпечувати облік вартості і споживання ІТ-послуг, демонструвати, що їх надання є джерелом витрат для компанії;
- управляти ІТ в термінах надаваних сервісів;
- забезпечувати вимірюваність результатів інвестицій в ІТ.

Побудова в ВНЗ системи управлінського обліку вартості і споживання ІТ-послуг на основі сервісного підходу включає в себе систематизацію ІТ-інфраструктури у вигляді набору (портфелю) сервісів, визначення споживачів послуг, адаптацію описаних в [1–2] методик фінансового управління ІТ до особливостей ВНЗ, створення інформаційної системи управлінського обліку. Новизна розглянутого у доповіді підходу полягає у поширенні сервісної методології на клас розподілених ІТ-інфраструктур

університетів економічного профілю з урахуванням особливостей середовища їх функціонування.

Перелік використаних джерел

1. Преображенська Т. В. Інформаційний менеджмент : навч. посіб. / Т. В. Преображенська. – Новосибірськ : Ізд-во НГТУ, 2010. – 228 с.
2. Брукс П. Метрики для управління ІТ послугами / пер. с англ. – М. : Альпіна Бізнес Букс, 2008. – 283 с.

АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ БОРОШНОМЕЛЬНО- КРУП'ЯНОЇ ГАЛУЗІ

М. О. Бабич, аспірант

*Науковий керівник: А. А. Роксоладка, к. ф.-м.н., доцент
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

В Україні теорія і практика стратегічної діяльності та управління нею ще не зайняли належного місця. Думки більшості керівників підприємств щодо потреби освоєння та застосування стратегічного управління в умовах діяльності вітчизняних підприємств коливаються від ствердження про неможливість використання досвіду зарубіжних корпорацій на українських підприємствах до дуже обережного погодження з тим, що окремі елементи стратегічного управління, певно, будуть корисними в недалекому майбутньому. Ідеї стратегічного управління поступово поширяються через літературу, семінари та конференції, елементи його опановуються деякими організаціями. Однак знання щодо стратегічного управління ще не набули практичного застосування в повному обсязі. Натомість безліч часу витрачається на пошуки панацеї від скрутного економічного становища підприємств, серед яких підприємства борошномельно-круп'яної галузі не є виключенням [1].

Борошномельно-круп'яна промисловість – одна з найбільших галузей харчової промисловості, яка переробляє зерно на борошно і крупу. Галузь набула розвитку в Україні ще в кінці